

Éld meg Isten iránti hálával a mát!

Alkalom: ballagás
Dátum: 2019.06.15.
11 óra

Ige: KÉSŐBB

Kedves Fiatl Barátaim, ballagó diákok! Kedves Szülők!

Amikor a ti ballagásotokra, erre a mai napra gondoltam, amikor készültem erre az igehirdetésre, próbáltam felidézni a saját ballagásomat az általános iskolából. Az a helyzet, hogy nem sok mindenre emlékszem abból a napból. Persze eszembe jut a vonulás a diáktársak sorfala között és a ballagó tarisznya is. De igazából egy érzésre emlékszem határozottan: arra az érzésre, hogy *vége vége van!* Végre magam mögött hagyhatom az általános iskolát! Végre ezen is túl vagyok!

És emlékszem arra is, hogy édesanyám milyen sokszor elmondta nekem azt, hogy *„majd visszasírod még ezeket a napokat, amikor még általános iskolába járhattál!”* Meg olyanokat is mondott nekem, hogy *„addig örülj, amíg fiatal vagy, és iskolába járhatsz!”*

Két ellentétes érzés csapott össze a ballagásban. Az egyik egy régen vágyott érzés, hogy végre befejeztem az általános iskolát, és közelebb kerülhettem a felnőttkorhoz. Illetve a másik érzés, hogy valami miatt a felnőttek visszavágyják, visszasírják a saját elvesztett és elmúlt gyermekkorukat, és tőlem is ezt várják el.

Olyan mintha büntudatot keltenének bennem csak azért, mert fiatal vagyok, és örülök annak, hogy közelebb kerültem a felnőttkorhoz.

Most így érettebb fejjel, fontosnak tartom, hogy megismerjük és megértsük Isten Igéjét saját életünkkel kapcsolatban, akár tizenéves fiatalok vagyunk, akár idősebbek. A Prédikátor könyvének 11. részéből a két utolsó mondatot olvasom először, majd a 12. rész 1., a 13. és 14. versét is hozzáolvasom.

Préd 11,9-10

⁹Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged! ¹⁰Távolítsd el szívedből a bosszúságot, és tartsd távol magadtól a rosszat, mert az ifjúkor és a fiatalság mulandó!

Préd 12,1.13-14

¹Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket! ... ¹³Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége! ¹⁴Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

A Prédikátor, aki valószínűleg Salamon király volt, messze földön híres volt a bölcsességéről és gazdagságáról. Tudta élvezni az élet örömeit, élvezte a fiatalságának erejét, élvezte királyi hatalmát, és élvezte azt, hogy híres ember. Élvezte azt, hogy szinte fürdött az emberek csodálatában és elismerésében. Élvezte mindazokat a lehetőségeket, amit a mérhetetlen gazdagsága adott neki. Így szokták mondani: „tudott élni”.

Szerintem, ha tőletek megkérdezném, hogy ki vágyik ilyen életre, akkor szinte mindenki örömmel elcserélné az életét Salamon király életével.

De ha nem is tudjátok elcserélni életeteket egy ilyen híres királyi életre, mégis megpróbáltok úgy élni és úgy viselkedni, hogy király legyen az élet, hogy ha valami történik veletek, akkor is azt tudjátok arra mondani: hogy „ez király”!

Nézzük meg most, hogy milyen életre mondja azt Salamon, hogy ez király! Élj te is így!

I. Salamon azt tanácsolja először nektek: „örvendezz, ifjú, amíg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod!”

Na, ez már valami! Ilyen bibliai tanács kell nekem! Ezt jó hallani! – mondjátok magatokban, vagy gondoljátok az Igéről.

Szeretném azt kihangsúlyozni, hogy Teremtő és Gondviselő Istenünk szeret benneteket, és azt akarja, hogy az életben örömtök legyen, mert jót akar nektek. Urunk szereti azt, ha tudunk örülni az életnek, amikor örömünk van, és vidámak vagyunk.

Fontos azt is, megérteni, hogy minden életszakasznak, életkornak megvan a maga szépsége és áldása és ajándéka. Ezért sem az nem jó, hogy ha valaki mindig csak a jövő után vágyakozik, és mindig arra

készül, és arra vágyik, hogy holnap legyen, mert a holnap biztosan valami csodálatos lehetőséget tartogat számára.

És az sem jó, amikor valaki mindig csak a régen elmúlt dolgokon, vagy a tegnapi napon elmélkedik, és azon mereng, hogy milyen jó volt régen. Mert aki, csak a múlton, vagy csak a jövőn tud ábrándozni, **az hagyja, hogy elszaladjon mellette a mai nap, a most lehetősége és pillanata, aminek éppen akkor lehetne örülni, amiért abban a helyzetben hálát tudna adni Istennek.**

II. A prédikátor Salamon következő tanácsa a fiatalok számára az, hogy *egyáltalán nem mindegy, hogy mindezt **hogyan teszitek***. Az nagyon jó, ha tudtok örülni az életnek, vagy annak, hogy véget ért számotokra nemcsak ez a tanév, hanem az általános iskola is, de az nagyon nem mindegy, hogyan éltek és hogyan örültök az életnek.

Fontos, hogy amikor szórakoztok, amikor lazultok, amikor buliztok, amikor lógtok a haverokkal, akkor is **tudjatok különbséget tenni jó és rossz között, és akkor is tudjátok mindig a jót választani.**

Az Ige kétszer is kihangsúlyozza, hogy Isten egyszer véleményt fog mondani az életünkről, a te életedről is. Ahogy a Prédikátor fogalmazott: Isten megítél minden tettet, minden dolgot, akár jó, akár rossz az. Lehet, hogy még a barátaid sem tudják, hogy te mit csinálsz, hogyan töltöd az idődet, de az Úr figyelni életedet, és előle nem rejthetsz el semmit. És egyszer őelőtte kell majd számot adni minden tettünkről.

Az Ige rendkívül keményen fogalmaz: Isten megítél minden tettet. Ez azt jelenti, hogy az Úr kimondja tetteinkről, hogy jók vagy rosszak voltak. Az Ő ítéletét nem lehet megfellebbezni. Ha Ő kimondta ítéletét, akkor nem lehet már magyarázkodni, mentegetőzni.

Tudhatjuk azonban azt is, hogy Isten kegyelmes és irgalmas Isten, Aki Fiát, az Úr Jézust azért adta, hogy ha hiszünk Benne, akkor bűnbocsánatunk és örök életünk legyen.

III. Harmadszor a Prédikátor arról is beszél, hogy az ifjúkor múlandó. Egyszer el fognak jönni azok a rossz napok, amelyekről csak azt tudjuk elmondani, hogy „*nem szeretem őket!*” De éppen ezért különösen is fontos az, hogy már az örömteli időben, még a jó napok idején, a fiatalság és a sikerek napjaiban a Teremtő Istenre gondoljatok.

Nem bölcs azt mondani, hogy „a hit és a templomba járás az öregeknek való. Majd ha megöregszem, akkor én is járok majd a templomba.” Mert a hit nem egy pótcselekvés arra az időre, ha már nem tudok ennél valami jobbat csinálni, pl. ha már nem tudok sportolni.

Sőt! **Az istenhit** és a Megváltó Jézus Krisztusban való hit olyan **erőforrás**, ami nélkülözhetetlen a mindennapokban. Olyan lehetőség, ami segít eljutni az életem céljához. A hit olyan üzemanyag az életemhez, ami nélkül nem juthatok messzire, de hittel a szívemben nincs olyan akadály a földön, amit le ne tudnék győzni. A hit olyan erőforrás a mindennapokban, ami nélkülözhetetlen a győztes élethez.

IV. A Prédikátor negyedik tanácsa az, hogy „*féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége!*” Látni fogjátok, hogy az életben mennyi buktató van. Mennyi olyan élethelyzet, amiben az embernek könnyen derékba törhet a karrierje, könnyen hitelességét veszítheti, könnyen kihasználhatják mások, stb. De az, aki meghallgatja és megcselekszi Isten akaratát, azt Isten megőrzi és megsegíti az úton.

Ha meghallgatod és megcselekszed az Úristen akaratát, akkor te is kősziklára fogod építeni a házat, életed házat. És akkor jöhetnek az élet viharai, mégis ellenálló lesz az a ház, amit építettél. (Mt 7,12)

Az Úr Jézustól tudjuk azt jól, hogy **Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.** (Mt 7,21)

Kedves Fiatal Barátaim! Szeretett ballagó diákok!

A Prédikátor könyvéből felolvasott néhány mondatot én így fogalmaztam meg nagyon röviden: **Éld meg Isten iránti hálával a mát!**

És ehhez, még azt kívánom ma nektek, hogy teljesüljön szívetek vágya, bármi jót is kívántok! És azt is kívánom nektek, hogy éljetekek úgy, hogy a Kegyelmes Úristen is örömmel nézhessen rátok. Ámen.

Loment Péter lelkész